

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

3. avgust 2014

NEDELJA	18. MED LETOM – LEPA NEDELJA NA PERNOVEM
03.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 10h na Pernovem procesija in maša</i> <i>za +Jožeta in Marijo Pečnik, obl.</i>
Ponedeljek	Janez Vianney
04.08.	<i>ob 19h za +Franca Šmarčan</i>
Torek	OŽBOLT, zavetnik cerkve na Pernovem
05.08.	<i>ob 8h na Pernovem za +Vinka Verdel</i>
Sreda	Jezusova spremenitev na gori
06.08.	<i>ob 7h v zahvalo in dober namen</i>
Četrtek	Sikst
07.08.	<i>ob 7h za +Gustija Brežnik</i>
Petek	Dominik, ustanovitelj dominikancev
08.08.	<i>ob 19h za +Pepija Grebovšek in njegove starše</i>
Sobota	Terezija B. od Križa (Edith Stein), sozavetnica Evrope
09.08.	<i>ob 7h za +Martina Tržan, obl.</i>
NEDELJA	19. MED LETOM
10.08.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Janija Podmiljšak, obl.</i> <i>ob 10h za +Jožefo in Jožeta Podvršnik, obl.</i>

OB PERNOVSKI LEPI NEDELJI

Sveti Ožbolt, kralj (goduje 5. avgusta)

Zasluga škotskih menihov, ki so kot misijonarji širili krščanstvo po evropskih deželah (Nemčija, Francija, Italija), je, da je sveti Ožbolt, njihov vzornik in priprošnjik, postal češčen in priljubljen v mnogih krajih, tudi pri nas. Vzgojen je bil še v poganstvu, oče mu je kmalu umrl, sam pa je z brati moral bežati na Škotsko. Zatočišče je našel pri menihih na otoku Iona, ki so ga navdušili za krščanstvo. Prejel je krst in si, ko je premagal osvajalce ter spet zavladal v domačem kraljestvu, zelo prizadeval za širjenje in utrjevanje krščanstva v domovini. K sebi je poklical meniha Aidana, ki je s skoraj dvajsetletnim misijonskim delom sprebrnil vse kraljestvo. Ožbolt je bil moder vladar, s svojim zglednim življenjem, poštenostjo in dobrodelnostjo si je pridobil velik ugled tudi med sosednjimi kralji. Dal je zgraditi veliko cerkva, samostanov, šol in sirotišnic. Leta 635 je ustanovil samostan Lindisfarne na otoku

Holy, ki je postal središče misijonske dejavnosti v Angliji. Umrl je mlad, star komaj 38 let, v bitki s poganskim kraljem Pendo iz Mercie. Ta ga je v svojem besu in protikrščanskem gnevu dal mučiti, mu odsekati glavo in obe roki ter vse dal nataktni na kol. Krščanski vojaki so kasneje njegovo truplo s častmi pokopali v samostanski cerkvi v Bardneyu, kjer so se na njegovem grobu takoj začeli dogajati čudeži, zlasti ozdravljenja.

Ime Ožbolt tudi Ožbalt izhaja iz nemškega imena Oswald, to pa je zloženska iz anglosaksonske besedice ôs »Bog« in starovisokonemškega waltan »vladati«.

Rodil se je leta 605 v Northumbriji ob škotski meji, **umrl pa** 5. avgusta 642 v bitki pri Maserfieldu.

Družina: Njegov oče je bil angleški kralj Etefrid, imel je več bratov in sestro sv. Ebo, opatinjo v samostanu Coldingham. Poročil se je s hčerko kralja Wessexa.

Upodobitve: Upodobljen je v kraljevskih oblačilih s krono in žezlom ter mučeniško palmo, pogosto s posodo, iz katere je revežem delil darove. Večkrat ima ob sebi krokarja s prstanom ali pismom v kljunu, redkeje goloba ali jelena. Lahko je upodobljen tudi kot vojak.

Zgodba: Nekoč je imel Ožbolt za veliko noč v gosteh škofa Aidana in še nekaj drugih odličnikov. Sredi obeda pa se usuje v grad truma sestradanih ubožcev in prosi miloščine. Ožbolt je takoj dal razdeliti vse jedi s kraljevske mize; razdrobil je veliko srebrno skledo in berače obdaril s srebrom. Ko je škof Aidan to videl, ga je ves ginjen prijel za desnico in vzkliknil: »Naj ta roka nikdar ne strohni!« Njegova prerokba se je kasneje uresničila.

Pregovori: Če o sv. Ožbaltu dežuje, še dolgo ni lepega vremena. Jakobova ajda in Ožbaltova repa je malokdaj lepa.